

Vyberte si svůj koncert

- Chronologický přehled
- Abonentní řady
- Koncerty České filharmonie
- Komorní a sborové koncerty ČF
- Český spolek pro komorní hudbu
- Mimořádné projekty
- Koncerty pro studenty
- Generální zkoušky
- Koncerty pro jiné pořadatele

Vstupenky

Informační servis ČF

- Česká filharmonie
- Český spolek pro komorní hudbu
- Rudolfinum
- Nahrávací studio
- Tiskový servis
- Partneři
- Bonusový program pro abonenty
- Dárkový poukaz České filharmonie

Aktuality

26. března 2008
Pražské premiéry 2008

17. března 2008
Večery francouzských skladatelů 27. a 28. března v Rudolfinu

6. března 2008
Změna data konání koncertu cyklu Dopoledních koncertů

4. března 2008
Norská klavírní hvězda Laila Ove Andsnes vystoupí 12. března v

Program koncertů

Nejbližších 10 koncertů od 1. 4. 2008

Nejbližších 10

1. dubna 2008 úterý Sukova síň 18:00 Cyklus H23-07	Koncert v rámci přehlídky vybrané soudobé evropské hudby Pražské premiéry 2008 J. MÁLEK: III. smyčcový kvartet "Obrazy JK" C. KOHOUTEK: Doušky z pramenů pro housle a hoboj M. SLAVICKÝ: ...ad vitam... pro klavírní trio J. VIČAR: Uspávanky pro housle a klavír I. BLÁHA: Trio per violino, violoncello e piano Kvarteto Martínů, Janáčkovsko trio <i>hoboj</i> Václav Veverka <i>housle</i> Anna Veverková	Objednat vstupenky
1. dubna 2008 úterý Dvořákova síň 19:30 Cyklus H16-07	Koncert v rámci přehlídky vybrané soudobé evropské hudby Pražské premiéry 2008 A. DELGADO: A Rainha Louca, abertura da ópera L. HURNÍK: Trigon. Koncert pro housle, dva smyčcové orchestry, dechy a bicí nástroje O. JEŽKOVÁ: Žlutá červený plakát pro symfonický zvuk CH. MAUDOT: La mesure des Parques D. DEL PUERTO: Sinfonía No. 1 "Boreas" Filharmonie Hradec Králové <i>housle</i> Lucas David <i>dirigent</i> Andreas S. Weiser	Objednat vstupenky
2. dubna 2008 středa Dvořákova síň 19:30 Cyklus H17-07	Koncert v rámci přehlídky vybrané soudobé evropské hudby Pražské premiéry 2008 L. BALADA: Prague Sinfonietta J. TEML: Concerto doppio per due clarinetti ed orchestra (Zwei Schalensteine) D. SCHNYDER: Concerto for Chamber Orchestra F. MULSANT: Seconde Symphonie pour grand orchestre "Exit" op.33, d'après le poème de Saint-John Perse Severočeská filharmonie Teplice <i>klavír</i> Ludmila Peterková <i>klavír</i> Karel Dohnal <i>dirigent</i> Charles Olivieri-Munroe	Objednat vstupenky
5. dubna 2008 sobota Dvořákova síň 10:30 Cyklus H19-07	Koncert v rámci přehlídky vybrané soudobé evropské hudby Pražské premiéry 2008 A. L. SCARTAZZINI: Katarakt für grosses Ensemble P. HERSANT: Musical humors pour alto et orchestre ? cordes C. LEDOUX: Adagio pour orchestre ? cordes T. SVOBODA: Koncert pro dvoje housle a smyčcový orchestr op. 191 J. TORRES: Movimiento pro komorní orchestr Komorní filharmonie Pardubice <i>viola</i> Pavel Ciprys <i>housle</i> Jiří Pospíchal <i>housle</i> Ondřej Skopový <i>dirigent</i> Leoš Svárovský	Objednat vstupenky
5. dubna 2008 sobota Dvořákova síň 19:30 Cyklus H20-07	Koncert v rámci přehlídky vybrané soudobé evropské hudby Pražské premiéry 2008 S. SCIARRINO: Archeologia del telefono. Concertante per 13 strumenti J.-L. DARBELLAY: Zéphir pour clarinette en La et orchestre M. MAREK: Il labirinto d'Orfeo. Koncert pro klavír, kytaru a komorní orchestr G. TEDDE: Polaris Pražská komorní filharmonie <i>klavír</i> Gareth Davis <i>klavír</i> Stephan Siegenthaler <i>kytara</i> Elena Císaříková <i>dirigent</i> Kasper Zehnder	Objednat vstupenky
6. dubna 2008 neděle Dvořákova síň 19:30 Cyklus H21-07	Koncert v rámci přehlídky vybrané soudobé evropské hudby Pražské premiéry 2008 B. REHOR: Archetypy pro symfonický orchestr F. SARIHAN: Cinq pièces pour cor anglais et orchestre "Études pour la Fleur inverse" G. SILVESTRI: Hommage ? Ruysdael pour basson et orchestre J. KADERÁBEK: Boží děti pro smíšený sbor, orchestr a zvukovou stopu Filharmonie Bohuslava Martinů Zlín, Slovenský filharmonický sbor <i>anglický roh</i> Jiří Zelba <i>fagot</i> Jaroslav Kubíta <i>sbormistr</i> Blanka Juhaňáková <i>dirigent</i> Jakub Hrůša	Objednat vstupenky

Nejbližších 10 koncertů od 1. 4. 2008

Nejbližších 10

Česká filharmonie / The Czech Philharmonic

Radio France

Belgie

Belgium

Francie

France

Itálie

Italy

Portugalsko

Portugal

Španělsko

Spain

Švýcarsko

Switzerland

Česká republika

Czech Republic

Praha / Prague, Rudolfinum 29. 3.–6. 4. 2008

Pražské premiéry 2008

Sobota / Saturday

5. 4. 2008

19.30 / 7.30 p.m.

Pražská komorní filharmonie / Prague Philharmonia

dirigent / conductor Kaspar Zehnder (Švýcarsko / Switzerland)

klarinet / clarinet Stephan Siegenthaler (Švýcarsko / Switzerland)

kytara / guitar Elena Cäsoli (Itálie / Italy)

klarinet / clarinet Gareth Davis (Velká Británie / Great Britain)

technická spolupráce Ondřej Urban

Salvatore Sciarrino (*1947, Itálie / Italy)

Archeologia del telefono. Concertante per 13 strumenti,
2005

česká premiéra / Czech premiere

© Edizioni Musicali RAI Trade, Roma - Milano

Jean-Luc Darbellay (*1946, Švýcarsko / Switzerland)

Zéphyr pour clarinette en La et orchestre de chambre,
2007

světová premiéra / world premiere

© Tre Media Musikverlage, Karlsruhe

přestávka / intermission

Martin Marek (*1956, Česká republika / Czech Republic)

Il labirinto d'Orfeo per clarinetto, chitarra

ed orchestra da camera, 2007–2008

♪ = 44

♪ = 40

♪ = 48

světová premiéra / world premiere

© autor / composer

Giorgio Tedde (*1958, Itálie - Švýcarsko / Italy - Switzerland)

Polaris für Orchester

světová premiéra / world premiere

© autor / composer

Naturally, the whole story is expressed in instrumental form. The plot is replaced by interactions between solo instruments and tutti orchestra.

The work was composed during 2007, not having regard to the preceding work on the opera. The composition is dedicated to Elena and Gareth, who, indeed, had also important solo parts in the opera.

www.musicologica.cz

Giorgio Tedde

(Cagliari, 26. 8. 1958) studoval fyziku, skladbu a elektronickou hudbu. Přírodovědné vzdělání se v jeho hudbě projevuje zvláštním důrazem na akustiku a barvu zvuku a zkoumáním nových možností přednesu, jakož i používáním novátorské notace. Jeho dílo je všeobecně uznáváno, získal řadu ocenění za skladby inspirované zkoumáním zvuku. Zajímá se též o psychoakustické procesy a proces poslechu hudby a své názory v této oblasti představil na řadě mezinárodních konferencí.

Jeho hudbu přednesl renomovaný interpret i velmi významná současná hudební tělesa (jimž byla v několika případech věnována) na nejdůležitějších hudebních festivalech v Evropě, Asii a Americe (Darmstadt, Světové hudební dny ve Varšavě, Stockholm a Soulu, Benátské bienále, Konzerthaus Berlin, Tokyo ICMC, atd.) Napsal řadu skladeb pro různá instrumentální a vokální seskupení, složil hudbu k několika choreografiím, jež byly předvedeny ve významných evropských divadlech (Berlín, Paříž, Štrasburk, Neuchatel, Řím, Turín, Florencie, Cremona a další). Jeho hudba, vycházející z multiethnických zkušeností a charakterizovaná experimentálními prvky, vzbuzuje zájem ve vědeckých i akademických kruzích, jako vynikající komunikační prostředek je však určena také dětem a studentům hudby. Každoročně nemálo studentů evropských konzervatorií překonává nástrahy jeho hudby při svých absolventských koncertech, zatímco některé konzervatorní orchestry a sbory (v Basileji, Lausanne, Halle a další) přednášejí soudobé skladby věnované studentům v začátcích svého studia. Přestože je jeho poselství přímým výsledkem zkoumání nových zvuků, nových forem a nových technik přednesu, je pevně zakotveno v hudbě minulosti, přičemž vyrůstá a rozvíjí se kontaktem s novými generacemi. Vyučuje skladbu a hudební technologii na italských a švýcarských konzervatoriích a univerzitách. Umělecké dílo, jež navazuje dialog s publikem a podněcuje emoce, je koneč-

ným cílem cesty, po níž s vášní a vytrvalostí kráčí spolu se svými studenty.

Polaris vyjadřuje můj skutečný hudební pohled na vnímání rytmu. Na rozdíl od arabské a asijské hudby je západní hudba často založena na pevném čtyřčtvrtovém taktu nebo jí skutečný pocit taktového rytmu chybí, jak je tomu u nejnovějších skladeb. V minulém století jsme byli svědky úžasného rozvoje melodie (od dodekafonie k serialismu), harmonie a tónu (od klangfarbenmelodie k spektrálnímu), i co se týče složitosti rytmu. Vnímání rytmu přikládali velký význam například Stravinskij a Bartók. Ve druhé polovině dvacátého století se však hudební vývoj zaměřoval na jiné oblasti. *Polaris* využívá veškeré zvukové síly orchestru umožňující prozkoumat stále se měnící svět rytmů, s cílem upoutat pozornost publika a probudit tělesný vztah k rytmu. Nepopíratelný vztah mezi posluchačem a tradiční hudbou a její schopnost komunikace umožňují široké veřejnosti vychutnat si skladbu a nechat se unést novým čerstvým vnímáním času, které přináší.

Giorgio Tedde (Cagliari, 26. 08. 1958) studied Physics, Composition and Electronic Music. He manifests his scientific background in music through a special consideration of acoustics, colour of the sound, and by the research into new possibilities in performance and the use of innovative musical notation. The fruit of his labour has been widely acknowledged and he has received many prizes for the works inspired by his investigations into sound. He is interested in psychoacoustical and musical listening processes too, and he has exposed his ideas on this matter in several international conferences. Renowned interpreters and very important contemporary music ensembles have performed his music (sometimes dedicated to them) at the most significant music festivals in Europe, Asia and America (Darmstadt, World Music Days of Warsaw, Stockholm and Seoul, Biennale of Venice, Konzerthaus Berlin, Tokyo ICMC, etc.). He teaches composition and musical technology at Italian and Swiss conservatories and universities. He has written a large number of compositions for different instrumental and vocal groups, and has composed the music for several choreographies that have been performed in important theatres of Europe (Berlin, Paris, Strasbourg, Neuchatel, Rome, Turin, Florence, Cremona, a.o.). His music, charged with multiethnic experiences and experimental elements, provokes interest in both vanguard and academic circles but as a great communicator his message is also directed towards children and music students. Every year a considerable number of students at European conservatories meet the challenge of performing his works for their

academic degrees while some orchestras and choirs of conservatories (Basel, Lausanne, Halle) perform contemporary music works expressly dedicated to pupils in their first years of study. Though his message is a direct result of his investigation into new sounds, new forms, and new performing techniques, it is firmly rooted in the music of the past and is born and evolved from the contact with new generations.

Polaris expresses my actual musical thinking on the perception of meter. Different from Arabian and Asiatic music the occidental music is often based on fixed squared time signatures or in most contemporary repertoire it lacks of a real meter feeling. In the last century we have had an incredible development in the melody (from dodecaphony to the serialism), in the harmony and timbre (from Klangfarbenmelodie to spectralism) and in the rhythmical complexity. The perception of the meter was of great interest to musicians such as Stravinsky and Bartok. However in the second half of the 20th century the musical evolution was mainly focused on other aims. With the aim of creating a well-planted state of alertness in the audience and awakening a visceral relationship with rhythm *Polaris* employs the full sound of the orchestra to explore the ever-changing world of meter. The undeniable relationship of the listener with traditional music and its power of communication allow a broad spectrum of public to enjoy the work and be amused by its new and fresh sense of time.

www.tedde.net

Neděle / Sunday

6. 4. 2008

19.30 / 7.30 p.m.

**Filharmonie Bohuslava Martinů Zlín /
Bohuslav Martinů Philharmonic Orchestra**

dirigent / conductor Jakub Hrůša

anglický roh / English horn Jiří Zelba

fagot / bassoon Jaroslav Kubíla

Slovenský filharmonický sbor / Slovak Philharmonic Choir

sbormistryně / choirmaster Blanka Juhaňáková

(Slovensko / Slovakia)

Bohuslav Řehoř (*1938, Česká republika / Czech Republic)

Archetypy pro symfonický orchestr /

Archetypes for symphonic orchestra, 2006

Largo

Allegro

Lento

světová premiéra / world premiere

© Triga, Praha

François Sarhan (*1972, Francie / France)

Cinq pièces pour cor anglais et orchestre

„Études pour la Fleur inverse“, 2004

světová premiéra / world premiere

objednávka Radio France / Radio France commissioned work

© autor / composer

přestávka / intermission

Gilles Silvestrini (*1961, Francie / France)

Hommage à Ruysdael pour basson et orchestre, 2004

světová premiéra / world premiere

objednávka Radio France / Radio France commissioned work

© autor / composer

March 28th, 2008

Endowment Fund

Book of Lists ONLINE

Reservations

Classifieds

Subscriptions

Go

Hotel Prague Centre

Home

Archives

This week's **RSS**

News

Live news feed

Business

Exchange Rates

Banking & Finance

Movers & Shakers

10 Questions

Tech & Telecom

Opinion

Commentary

Postview

Reader comments

Night & Day

Cinema Review

[Restaurant Review](#)Search restaurants
NEW

Gallery Review

Prague Fringe weblog

Tempo

Special Sections

Real Estate

Schools & Education

Health & Medicine

Book of Lists

Book of Lists ONLINE

Login / register

Purchase online

Projects

Charity golf cup

Playwriting contest

Best of Prague **NEW**

Information

eShop

Sponsored events

Visitor Information

Dining Guide

Luxury Hotel Guide

Galleries

Photo galleries

Multimedia galleries

Classifieds

For Rent

Job Offers

Reservations

Hotels

Tickets

Services

Subscribe

Archives

Photo Service

Related Sites

About Us

Contact Us

ADVERTISE with us

Classifieds

Online and Print

Generate revenue
from your website.
Google AdSense.

Ads by Google

[Home](#) » [Current Issue](#) » [Tempo](#)

New music resounds at Rudolfinum

At Prague Premieres, fresh work by European composers

By Frank Kuznik
Staff Writer, *The Prague Post*
March 26th, 2008 issue

In 2004, when the country was celebrating the "Year of Czech Music" as a hedge against the cultural encroachment that many Czechs feared would come with joining the European Union, Václav Riedlbauch noticed something missing. Amid the flood of Dvořák, Smetana, Janáček and Martinů programs, there was barely a ripple of contemporary music.

"We shouldn't be so afraid of new music," says Riedlbauch, the managing director of the Czech Philharmonic and a composer himself.

Fortunately, then-Culture Minister Pavel Dostál felt the same way, and provided seed money for Riedlbauch to found Prague Premieres, a festival of new works. In its first two years, the series featured only Czech composers — of whom there are many currently at work, some quite good. Since then the festival has become an annual event showcasing composers from all over Europe, some established international stars, others virtually unknown outside their home country.

This year Prague Premieres offers a total of 15 concerts over nine days, with composers on the bill from the Czech Republic, Switzerland, Spain, Portugal, Italy, France and Belgium. The series include no less than 30 world premieres, some commissioned specifically for the festival. The rest of the pieces were all composed within the past five years, and have never previously been performed in Prague.

"I'm definitely not a diplomat," Riedlbauch says when asked about the impressive range of composers he's enlisted. But he is a musical impresario of the first order. There are stellar names in this year's series — Cristóbal Halffter, Luciano Berio, Henri Dutilleul. The most significant development, though, is the partnership that Riedlbauch has formed with René Bosc, a French conductor and composer who runs the Présences Festival, a contemporary music series in Paris, in conjunction with Radio France.

"Radio France is very active in commissioning new pieces," notes Riedlbauch. "We're getting eight from them — six by French composers, one by a Czech composer living in Paris, and one by a Czech student at HAMU [the Prague music academy]."

Riedlbauch has also been able to round up a "who's who" of Czech orchestras to play the pieces, including the Pilsen Philharmonic, Brno Philharmonic, North Czech Philharmonic Teplice and Prague Radio Symphony Orchestra, led by conductors such as Charles Olivieri-Munroe, Michel Swierczewski, Jakub Hruša and Petr Vronský. **Swiss conductor Kaspar Zehnder will be leading the Prague Philharmonia in a program that includes two pieces by composers currently working in his homeland, one of which, *Polaris*, Giorgio Tedde finished just two weeks ago.**

The key to running a successful contemporary music program, according to Riedlbauch, is an open mind. "Contemporary music is a very rich stream, and we should be open to everything, even pop and rock influences," he says. Last year, two Czech composers got up and walked out of a performance because they thought the music was "too sweet," Riedlbauch recalls.

"I have different tastes, too," he says. "But that's not important. This is living music, and we want to give the audience a chance to hear what's new."

For Riedlbauch, this is all part of a larger, long-term effort to build a local audience for new music, which he plans to work into the Czech Philharmonic schedule on a more consistent basis. He's already commissioned new works from previous Prague Premieres composers for the next two seasons, and uses the festival to scout promising pieces. "If it's interesting, we'll try to work it into the regular season," he says.

Prague Premieres may not draw the biggest audiences in town, but it does draw the most sophisticated, with many composers and musicians in attendance. This year, about 20 of the composers who have pieces in the festival are expected to attend, which adds a delightful dimension to the concerts. There's nothing like hearing a new work, with the composer on hand to take a bow afterward.

If the spirit of musical adventure moves you, visit the Rudolfinum over the next week and a half to hear cutting-edge music at its sharpest.

Prague Premieres

When: March 29-April 6**Where:** Rudolfinum

Tickets: 80-100 Kč, available at the venue
For a complete schedule, check
www.praguepremieres.eu

Most e-mailed articles

- Brassier than Balkan brass
- Cancer drug to get trials in ČR
- Skiers, boarder caught in snowfall

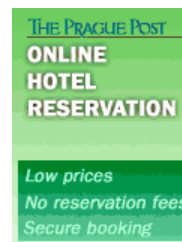
Related articles

- [Schools & Education Briefs](#)

Most visited in Book of Lists

- [Luxury Hotels \(58\)](#)
- [Freight Forwarding and Logistics \(48\)](#)
- [Law Firms \(59\)](#)

■ [The Prague Post](#)
■ [FREE ONLINE CLASSIFIEDS](#)

Frank Kuznik can be reached at fkuznik@praguepost.com

Ads by Google

Other articles in [Tempo](#):

- [Chasing a dream](#)
- [Turning iron into gold](#)
- [Around Town](#)

Print View

E-mail Article

If you enjoyed this article, why don't you [subscribe to the print version!](#)
We accept secure online transactions provided by PayPal and Moneybookers

Be the first to add a comment!

Full Name: *

[Pension in Prague Center](#)

Centrally Located
Cheap and
Comfortable
www.pensionprague.cz

[Prague Apartments on Sale](#)

Cheap, fully
equipped
apartments in
direct Prague
centre to rent.
www.travelliana.com

*Podporuji nás
Odkazy
Tisková sdělení*

Giorgio Tedde – Polaris

Lukáš Sommer 19.6.2008

Jednou z nejlépe přijatých skladeb letošní přehlídky Pražské premiéry byla novinka Giorgia Tedda s názvem *Polaris* uvedená **5. dubna**. Přítomný autor mohl být s provedením zcela spokojen, shoda mezi partiturou a znějícím výsledkem je téměř doslovná. Bylo radost slyšet hudbu nestojící proti zdi, skvěle interpretačně dotaženou. Skladba z letošního roku vychází, jak se dovídáme z partitury, „z *idey neměnné konstanty, kolem které krouží celý vesmír*“. Takto abstraktní inspirace měla naštěstí oporu v základním gestu díla, které bylo založeno na tékavě dramatické akci v diskantových a středních polohách s oporou hutných fundamentálů. Tato - až tělesná - podoba hudby skvěle korespondovala s vizuální představou čehosi pevného, okolí nabalujícího.

Jazyk díla vychází z tradice Bartókovské hudební řeči, záměrně dopracovává některé její hudební principy (např. rytmus, využití folklorních prvků, bitonalitu atd.). Nejedná se však o stylovou rekonstrukci, která by možná u tak definitivní osobnosti, jakou Bartók je, působila nepatříčně. Šlo spíše o hudebně-technický problém, na který skladatel svou kompozicí upřel zrak. Ve svém průvodním slovu se Tedde poměrně jasně vymezil vůči avantgardnímu chápání rytmu, coby labilní veličiny. Jeho cílem je naopak vycházet z periodického členění a jeho nabouráváním nacházet nové vztahy uvnitř rytmické struktury. Skladba tento princip domyslela v míře vrchovaté – tektonická suverenita, s jakou Tedde ovládl takřka patnáctiminutovou gradační plochu, je úctyhodná. Z málokteré skladby přehlídky šlo cítit tak silné zaujetí jedním jediným principem, který dominoval všem ostatním hodnotám díla. Kdo od počátku přistoupil na tento autorův záměr, byl zaujat od prvních okamžiků. Kdo hudbu vnímal – pro svou vlastní stylovou preferenci - s rezervou, musel po pár minutách uznat, že ho přesto „něčím“ přepadla.

Materiál díla vychází z velmi střízlivě vrstvené poly-modality. Jedna její část je zabarvena do diatoniky s příklonem k prázdným intervalům, druhá tuto čistotu nabourává tritónovými a septimovými střety – jazyk ne nepodobný severským autorům. Občasné mollové zabarvení je výsledkem spíše melodického pohybu, preference prázdných intervalů je záměrná. Souzvukový materiál na sebe nijak neupozorňuje, neboť „řečí“ hudby je převážně ostinátní rytmus, jehož narušení pokaždé rozehraje vlnu nových zvukových akcí. Zprvu banálně působící ostinátní figury podnikají nové a nové proměny, témbrové podbarvení crescendujících tónů je rytmicky promyšleno tak, aby vytvářelo novou vrstvu k ostinatu. Časem se vnímání hudby přeorientuje a jaksi přestáváme pozorovat jednotlivé hudební akce jako individua, mysl je zcela v zajetí samotného procesu vrstvení. Svítivé zadržení klastrové harmonie je vrcholem díla a zajímavé propojení s „dnešní“ spektro-tonalitou, která se – jak vidno – stává zajímavou novinkou, ne-li proudem současné hudby.

**Giorgio Tedde a Kaspar
Zehnder krátce
po premiéře skladby Polaris**

Něčím je Teddeho skladba velmi podobná Koncertu pro orchestr Witolda Lutosławského. Těžko to říct oklikou – Polaris dociluje tradičními prostředky něčeho, pro co se jiní od nich odvracejí. Stejně jako Lutosławski dospěl poly-modalitou k rovnováze souzvukových protikladů, a tím donutil posluchače vnímat víc vrstvy než bloky, dochází Tedde hutnějším vrstvením poly-modalit k dojmu spektra, byť na jeho partituře není spektrálního zhola nic. Chceme-li si zkrátka obě skladby vychutnat, nelze je poslouchat jinak, než vertikálním putováním z nástroje do nástroje a hudební skládačku dotvářet v hlavě.

Komu se nechce totéž podnikat v hustém intervalovém rastru, pro jehož zpětnou rekonstrukci se ne každému bude chtít trávit čas u notebooku, najde v Teddeho hudbě naturálnější přístup, který funguje a baví. Polaris je zkrátka originální, živelná, bezprostřední hudba – demonstrativně široká, trochu neukotvená a netradičně skloňující obecné hudební kódy evropské tradice. Autoři jako Tedde mě vždycky přitahují.

Jsou sami – nestojí za nimi „právě aktuální dění“, žádný zvukový bunkr, instituce, ne-li něco horšího. Aniž by chtěli, jsou právě oni něčím zcela originální – těžko paušalizovat, možná proto, že je jejich tvorba tak nepoddajná přiřazení a má ze současné zvukové produkce největší potenciál k diskursům. Malá futuristická provokace: Nechce se nám zaplakat nad skladatelem s popraskanými zorníčkami a vyšisovanou tváří od laptopu? Giorgio Tedde přišel na koncert v sandálech...

© A Tempo Revue 2008

Kritik aus Zeitschrift "A tempo Revue"

Praga 2008

Giorgio Tedde - POLARIS

Lukáš Sommer 19.06.2008

(Übersetzung von tschechischem Text)

Am 5. April, im Rahmen des Festivals „Prager Uraufführungen“, wurde das neue Stück von Giorgio Tedde „Polaris“ uraufgeführt. Die Komposition wurde vom Publikum sehr gut aufgenommen und der anwesende Komponist konnte ganz zufrieden sein über die fast perfekte Übereinstimmung zwischen Partitur und Aufführungsergebnis. Es war ein wirkliches Vergnügen, Musik zu hören, die sich nicht an einer Mauer stößt und die mit hervorragender und sorgfältiger Interpretation vorgestellt wurde. Die Komposition läßt sich, laut Partitur, von der „Idee einer unveränderlichen Konstante, um welche sich das ganze Universum dreht“ anregen. Zum Glück wird diese abstrakte Eingebung musikalisch abgestützt durch die Grundgestik des Werks, welche die in hohen und mittleren Lage dramatische und flüchtige Aktion mit kräftigen Grundklängen begleitet. Diese fast materische Form der Musik stimmt mit dem Bild von etwas Stabilem, welches alles rund um sich anzieht, genial überein.

Die Musiksprache der Komposition liegt in der Tradition von Bartok und entwickelt mit Bestimmtheit einige seiner Grundprinzipien (wie Rhythmus, Gebrauch folkloristischer Elemente, Bitonalität, u.s.w.). Es handelt sich aber nicht um eine stilistische Rekonstruktion, die im Fall einer so definierten Persönlichkeit wie Bartok als unangemessen scheinen könnte, sondern es ist eine technisch musikalische Problematik, auf die sich unser Komponist konzentriert. In der Programmnote von Polaris nimmt Tedde Abstand von der avantgardistischen Wahrnehmung des Rhythmus als schwachem Parameter. Das Ziel des Komponisten besteht im Aufbau der periodischen Artikulation, ihrer Destruktion und daraufhin in der Suche nach neuen Beziehungen innerhalb der rhythmischen Struktur. Die Komposition meistert dieses Prinzip sehr gut: Die Kunst, mit der Tedde während beinahe 15 Minuten die Entwicklung des Crescendos beherrscht, ist beeindruckend. Wenige Kompositionen dieses Festivals haben eine solche Leidenschaft für ein Prinzip, welches über allen anderen Werkeigenschaften steht, anzubieten. Wer ein Solches zu Beginn als Autorenintention wahrgenommen hat, wurde vom Anbeginn der Musik vereinnahmt. Wer infolge persönlicher stilistischer Vorliebe die Musik mit einer gewissen Distanz verfolgte, mußte nach wenigen Minuten gestehen, daß die Komposition sein Interesse mit etwas Bestimmtem gefangen hatte.

Das Material des Werkes stammt aus einer vielschichtigen Polymodalität. Ein Teil nährt sich aus diatonischer Sensibilität, mit einer Tendenz zu leeren Intervallen, der andere Teil bricht diese Reinheit durch tritonische und eptatonische Zusammenstöße in einer Musiksprache, die sich den nordeuropäischen Komponisten annähert. Die episodische Moll-Tonart ist eher Resultat einer melodischen Bewegung, die Bevorzugung leerer Intervalle Absicht. Das harmonische Material sticht nicht heraus, da die Musiksprache sich auf den eindringlichen Rhythmus gründet, dessen Zersetzung immer neue Wellen klanglicher Ereignisse erzeugt. Die am Anfang trivial erscheinenden Ostinato Figuren bilden stets neue Veränderungen; der Boden aus wachsenden Tönen ist rhythmisch geplant, um eine neue Ebene für das Ostinato zu schaffen. Mit der Zeit verändert sich die musikalische Wahrnehmung und der Zuhörer verfolgt Aktionen der Musik nicht mehr als Einzelwesen, sondern richtet seine Aufmerksamkeit auf den reinen Schichtungs Vorgang. Die leuchtende Fassung der Clusterharmonie ist der Höhepunkt der Komposition und schafft eine bemerkenswerte Verbindung zum aktuellen Spektralismus, welcher eine interessante Neuheit oder sogar eine Strömung der zeitgenössischen Musik geworden ist.

Die Komposition von Tedde gleicht in gewissem Sinne dem Orchesterkonzert von Witold Lutoslawski. Tedde wie Lutoslawski erzielen durch die Polymodalität eine Harmonie der Klangkontraste und zwingen so den Zuhörer, die Ebenen statt Blöcke wahrzunehmen. Durch eine dichte Schichtung der Polymodalität erreicht Tedde die Empfindung eines Spektrums, obwohl es in seiner Partitur keinen Spektralismus gibt. Wenn wir die zwei Kompositionen genießen wollen, müssen wir sie hören, indem wir vertikal von Instrument zu Instrument reisen und im Kopf die einzelnen musikalischen Sätze zusammenstellen.

Wer keine Lust hat, das Gleiche durch ein dichtes Intervallnetzwerk am Computer zu rekonstruieren, kann in Teddes Komposition einen natürlichen Annäherungsversuch finden, der funktioniert und Spaß macht. Kurz gesagt, Polaris ist originell, ursprünglich und spontan, anschaulich groß, wenig gebunden (ungezwungen) und innovativ, und es lehnt sich an die musikalischen Vorschriften der Europäischen Tradition. Immer faszinieren mich Autoren wie Tedde

Diese Autoren sind allein, hinter ihnen gibt es keine aktuellen Elemente der laufenden Praxis, keine klanglichen Bunker, keine Stützen oder sogar etwas Schlechteres. Auch wenn sie nicht es wollen, sind sie vollständig originell. Es ist schwierig, sie zu etikettieren, vielleicht weil ihre Arbeit tief radikal ist und weil sie die Knospen der künftigen Entwicklung enthält. Eine kleine futuristische Provokation: kommen uns nicht die Tränen, einen Komponisten mit vom Computer verwelkten Pupillen und mit bleichem Gesicht zu sehen? Giorgio Tedde ist am Konzert in Sandalen erschienen.

Critica dalla rivista “A tempo Revue” - Praga 2008

Giorgio Tedde - POLARIS

Lukáš Sommer 19.06.2008

(traduzione dell'originale in lingua ceca)

Il 5 aprile, durante il festival “Le prime praguesi”, è stato presentato il nuovo pezzo di Giorgio Tedde col titolo “Polaris”. La composizione ha ottenuto una delle migliori accoglienze e il compositore presente in sala poteva essere del tutto soddisfatto della realizzazione: la concordanza tra lo spartito e il risultato era quasi perfetta. E' stato un vero piacere ascoltare musica che non si ferma davanti a un muro, presentata con una eccellente e minuziosa interpretazione. La composizione prende spunto, come si può leggere nello spartito, da “l'idea di un'immutabile costante attorno alla quale gira tutto l'universo”. Una tale ispirazione astratta ha per fortuna un appoggio nel gesto che sta alla base dell'opera, che è costruita su un'azione drammatica e sfuggente nelle tessiture acute e medie con un supporto di fondamentali massicci. Questa forma di musica, quasi materica, corrisponde genialmente ad un'immagine visuale di qualcosa di stabile che attira a sé ciò che le sta intorno.

Il linguaggio musicale della composizione deriva dalla tradizione di Bartok e finalizza con intenzione alcuni dei suoi principi (cioè ritmo, uso dei elementi folcloristici, bitonalità etc.). Non si tratta di una ricostruzione stilistica, che potrebbe apparire impropria nel caso di una personalità così definitiva come Bartok, si tratta piuttosto di una problematica tecnica musicale sulla quale il compositore si concentra. Nell'introduzione a Polaris Tedde prende distanza dalla percezione d'avanguardia del ritmo come un parametro labile. La meta del compositore consiste invece nella partenza dall'articolazione periodica, la sua distruzione e la seguente ricerca di nuove relazioni dentro la struttura ritmica. La composizione maneggia questo principio assai bene; la maestria costruttiva, con la quale Tedde padroneggia lo sviluppo del crescendo per quasi 15 minuti, è notevole. Poche composizioni, presentate durante il festival, hanno offerto una tale passione per un solo principio che dominava su tutti gli altri valori dell'opera. Chi ha accettato sin dall'inizio questa come intenzione dell'autore, è stato colpito sin dai primi momenti della composizione. Chi percepiva la musica con un certo distacco per le sue preferenze di stile personali, dopo qualche minuto ha dovuto ammettere che la composizione aveva colto il suo interesse con qualcosa.

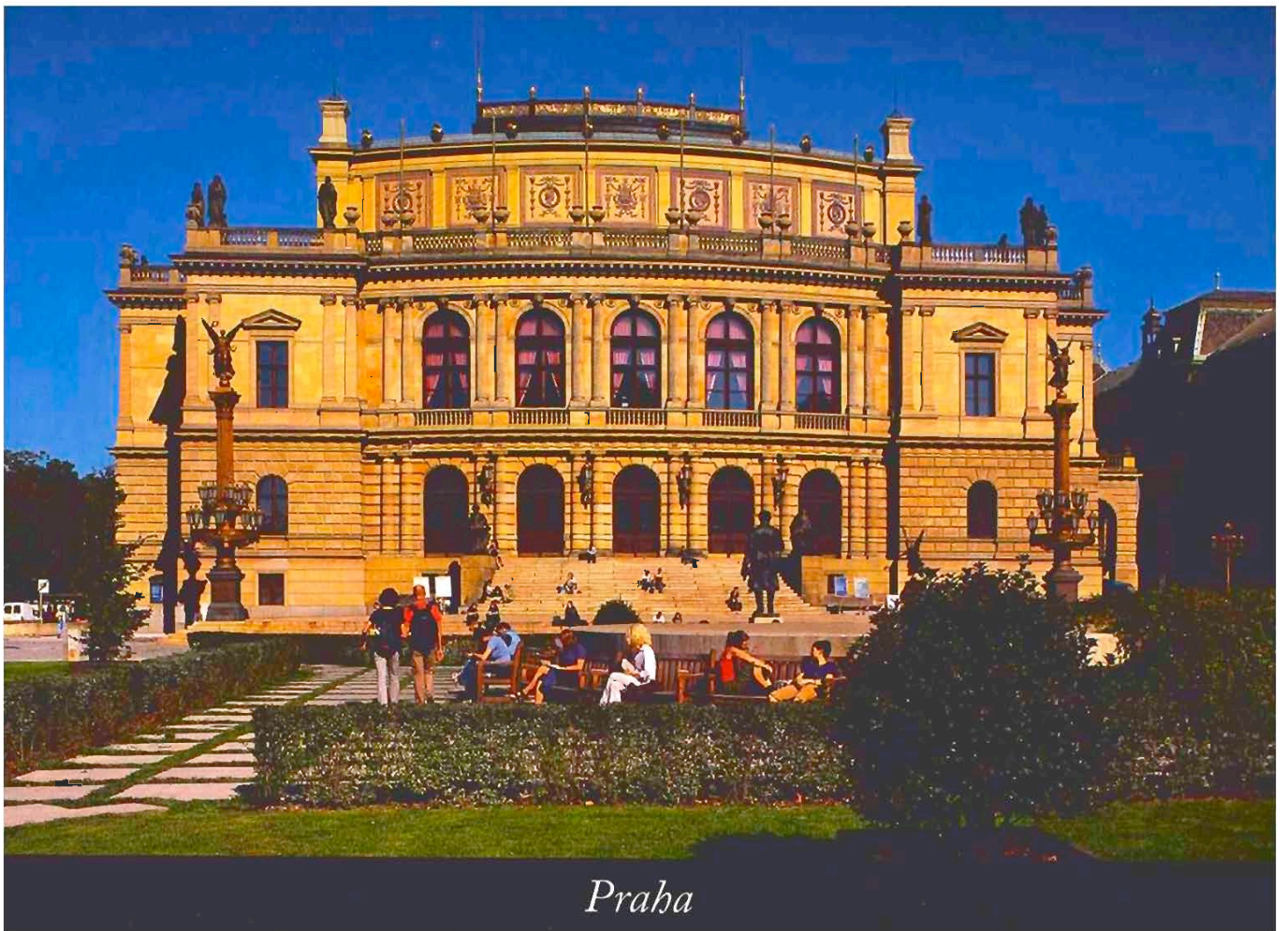
Il materiale dell'opera deriva da una polimodalità su strati molto essenziali. Una sua parte si accosta alla sensibilità diatonica, con tendenza agli intervalli vuoti, l'altra parte rompe questa purezza con scontri tritonici ed eptatonici in un linguaggio vicino ai compositori nordeuropei. L'episodica tonalità minore è piuttosto il risultato di un movimento melodico, la preferenza di intervalli vuoti è intenzionale. Il materiale armonico non si mette in luce perché il linguaggio della musica è basato soprattutto sul ritmo ostinato, e la sua disgregazione genera ogni volta una nuova onda di azioni sonore. Le figure ostinate, che appaiono banali all'inizio, producono nuovi e nuovi cambiamenti; il fondo di toni che crescono è pensato ritmicamente per creare un nuovo strato per l'ostinato. Col tempo la percezione della musica cambia, l'ascoltatore smette di osservare le singole azioni musicali come individui, e la mente è completamente assorta dal solo processo di stratificazione. Il contenimento luminoso dell'armonia di cluster è il vertice della composizione e costituisce un notevole collegamento con lo spettralismo d'oggi, che sta diventando un'interessante novità o persino una corrente della musica contemporanea.

La composizione di Tedde è in un certo senso simile al Concerto per orchestra di Witold Lutoslawski. Tedde, come Lutoslawski, ottiene con la polimodalità l'armonia dei contrasti sonori e così facendo costringe gli ascoltatori a percepire gli strati piuttosto che i blocchi. Con una densa stratificazione di polimodalità Tedde raggiunge la sensazione di uno spettro anche se nel suo spartito non c'è affatto niente di spettrale. Se vogliamo semplicemente godere le due composizioni, dobbiamo ascoltarle viaggiando verticalmente da strumento a strumento e mettere i pezzi musicali insieme nella testa.

Chi non vuole fare la stessa cosa attraverso un denso reticolo di intervalli, che deve essere ricostruito davanti a un computer, può trovare nella composizione di Tedde un approccio naturale che funziona e diverte. In breve, Polaris è originale, primordiale e spontanea, visibilmente ampia, poco vincolata e innovativa, rifiuta generalmente i codici musicali della tradizione europea. Gli autori come Tedde mi affasciano sempre .

Questi autori sono soli, dietro di loro non ci sono "effettivi elementi d'uso corrente", niente bunker sonori, niente supporti o magari ancora qualcosa di peggio. Pur non volendolo, sono loro ad essere interamente originali. È difficile etichettarli, forse perché il loro lavoro è profondamente radicale e perché contiene il seme per lo sviluppo futuro. Una piccola provocazione futuristica: non ci viene da piangere a vedere un compositore con pupille disfatte e il viso impallidito da un computer? Giorgio Tedde si è presentato al concerto in sandali...

Praha

meister
m
musica